† JAN PIOTROWSKI
Biskup Kielecki

Słowo Biskupa Kieleckiego na Adwent 2026
Parafia wspólnotą misyjną

Drodzy Bracia i Siostry!

Perspektywa naszego spotkania z Bogiem, który jest miłością (1 J 4, 16), w osobie Jezusa narodzonego w Betlejem z Dziewicy Maryi, ku jakiej każdego roku prowadzi nas liturgiczny Adwent, budzi w nas żywą nadzieję, że jako uczniowie-misjonarze w naszym chrześcijańskim powołaniu podążamy we właściwym kierunku. Miniony rok liturgiczny był czasem takiego podążania, które jednak domaga się od nas rachunku sumienia, czy nie biegliśmy na próżno, jak kiedyś pytał samego siebie św. Paweł Apostoł (por. Ga 2, 2).

Ojciec Święty Franciszek w Adhortacji Apostolskiej „Evangelii gaudium" uczył nas, że czas jest ważniejszy niż przestrzeń. Czas jest czymś, co było, jest i będzie, a jego kres nadejdzie wraz z nadejściem czegoś nam nieznanego, ale do czego jako chrześcijanie ufnie dążymy. Przestrzeń zaś oznacza miejsce i konkretne okoliczności, w jakich realizujemy nasze życie. Dlatego na ziemi żyjemy w pewnym napięciu między czasem a przestrzenią (por. *Evangelii gaudium*, 222-225).

To co w minionym czasie, dzięki łasce sakramentów świętych, modlitwie, dziełom miłosierdzia oraz świadectwu wiary uczniów-misjonarzy stało się naszym duchowym bogactwem, teraz wniesiemy w życie Kościoła, misyjnej wspólnoty wiary, jaką jest parafia. Bowiem jej misyjna dynamika i ewangelizacyjna siła jest również w nas samych.

Drodzy Diecezjanie!

Tegoroczna propozycja duszpasterska – „Parafia wspólnotą misyjną" – która bierze początek w I Niedzielę Adwentu, jest duchową i duszpasterską konsekwencją naszego osobistego przeżywania wiary jako uczniów-misjonarzy w myśl prawdy, że wiara umacnia się tylko wtedy, kiedy jest przekazywana (por. Jan Paweł II, *Redemptoris missio*, 2). Mimo tak wielu różnych zmian w naszym polskim społeczeństwie, wciąż pierwszą szkołą wiary jest rodzina, jak o tym zapewniają rodzice dzieci przygotowujących się do Pierwszej Komunii Świętej, a szczególnie publicznie czynią to rodzice kandydatów do bierzmowania, którzy proszą szafarza

sakramentu bierzmowania o duchowy dar dla swoich córek i synów. Duszpasterskie wyzwanie – „Parafia wspólnotą misyjną” – ma zatem solidny fundament w rodzinie oraz w licznych ruchach i stowarzyszeniach apostolskich obecnych w naszych parafiach, jak Róże Żywego Różańca, Liturgiczna Służba Ołtarza, Domowy Kościół, Apostolat Margaretka, Apostolat Maryjny, Rycerstwo Niepokalanej, a także w organizacjach i służbach takich jak nadzwyczajni szafarze Komunii św., katecheci i katechiści, Rycerze Kolumba i Rycerze św. Jana Pawła II, Wojownicy Maryi oraz Mężczyźni św. Józefa. Lista współczesnych uczniów-misjonarzy jest długa i wciąż się powiększa. Naszym pierwszym zadaniem jest odnalezienie swojego miejsca we wspólnocie parafialnej, aby być w niej ową „szczyptą” ewangelicznej soli i światłem dla tych, którzy tego potrzebują (por. Mt 5, 13-16). Żyjmy zatem szczerym przekonaniem zrodzonym z wiary, że nasze chrześcijańskie powołanie i zaangażowanie w życie parafii nosi w sobie odwieczne pragnienie Boga, abyśmy dzięki Chrystusowi mieli życie i mieli je w obfitości (por. J 10, 10).

Drodzy Wierni Kościoła Kieleckiego!

Cztery niedziele Adwentu obfitym darem słowa Bożego pozwolą nam odkryć stan naszego życia duchowego, a także jakość naszego zaangażowania w życie wspólnoty parafialnej. Kościół, głosząc słowo Boże, objawia wiernym ich prawdziwą tożsamość, to kim są i kim powinni być według zamysłu Pana w swojej wspólnocie, jaką jest parafia. Kto słucha słowa Bożego, ten potrafi słuchać swojego bliźniego w małżeństwie, rodzinie, szkole i w każdej innej społeczności codziennego życia (por. Benedykt XVI, *Verbum Domini*, 84-85).

W niedzielnych czytaniach adwentowych prorocy: Izajasz, Baruch i Samuel poprowadzą nas drogami nadziei, tak jak prowadzili naród wybrany na spotkanie z Bogiem, nie rezygnując z powierzonej sobie misji, mimo napotykanych trudności.

Jednocześnie nauczanie św. Pawła Apostoła z jego Listów do Koryntian, Tesaloniczan i Rzymian oraz św. Piotra Apostoła jest wspaniałą katechezą, która wyczula nas na to, abyśmy wiedzieli, co Jezus Chrystus łaskawie nam ofiaruje, nie skąpiąc nikomu swojej łaski (por. 1 Kor 1, 3-9). Bóg, jak pisze św. Piotr Apostoł, działa w czasie i nigdy nie zwleka z wypełnieniem swojej obietnicy, ponieważ chce wszystkich zbawić i doprowadzić ich do nawrócenia (por. 2 P 3, 8-14).

Perłą Bożego słowa jest Ewangelia, a więc słowo samego Jezusa Chrystusa, naszego Pana i Odkupiciela. Jego zaproszenie do czuwania za siebie i za bliźnich uczy nas ewangelicznej wrażliwości i odpowiedzialności (por. Mk 13, 33-37). Z takiej postawy w naszym życiu rodzi się gotowość, aby w adwentowym czasie oczekiwania i łaski nie zwlekać z przygotowaniem swojego serca na spotkanie z Panem, który przychodzi (por. Mk 1, 1-8). Ostatecznie mamy być gotowi tak jak Maryja, Matka Bożego Syna, aby przyjąć łaskę nowego życia duchowego do swojego serca (por. Łk 1, 26-33).

Czas Adwentu to coś więcej niż „chronos”, czyli czas mierzony zegarem. To przede wszystkim „kairos” – czas Bożego działania, czas łaski i nawrócenia, duchowej odnowy i nadziei, której źródłem jest Jezus Chrystus, nasz Pan i Odkupiciel. Tym adwentowym czasem łaski niech będą rekolekcje, sakrament pokuty i pojednania, Msze św. roratnie oraz czyny miłosierdzia, na które w tym okresie oczekuje tak wielu naszych bliźnich.

Z taką samą miłością, jakiej uczymy się od Boskiego Serca Pana Jezusa (por. Mt 11, 28-29), i z gotowością Maryi, która niesie światu Odkupiciela człowieka, my także ubogacajmy nasze własne życie, życie naszych bliskich, i z odwagą wiary czyńmy naszą parafię wspólnotą misyjną.

Z darem modlitwy i pasterskiego błogosławieństwa

Wasz Biskup

† Jan Piotrowski

Zarządzenie – Kuria Diecezjalna w Kielcach

Nr OA – 121/26 Kielce, *dnia 26 listopada 2026 r.*

Powyższe Słowo Biskupa Kieleckiego Jana Piotrowskiego należy odczytać wiernym we wszystkich kościołach i kaplicach diecezji kieleckiej w jedną z niedziel Adwentu.

† Andrzej Kaleta
WIKARIUSZ GENERALNY